

श्रीः

श्रीरस्तु

श्रीमते ह्यग्रीवाय नमः

जयंतिका प्रथमलहरी

(प) श्वेतं यस्य शरीरं निवसनवसनासनानि च सितानि ।

सोऽयं मनसि रमेशो निवसतु सततं तुरंगवदनो मे ॥ १ ॥

(ग) आसीद्विविधकुसुमभरितप्रताननीमंडितारामा अभ्रकपकेतनालं-
कृतनिकेतना सुरनगर्यनुकारिणी भासुरा अरिभीकरनाम्नी राजधानी॥ आसीच्च-
तस्यां साम्राज्यलक्ष्मीसमालिंगितविग्रहः सशरीरो मदन इव सौंदर्यैकवसतिः
अधरीकृतनिखिलनृपालः धर्मायत्तचित्तः जीवसेनो नाम नरपतिः ॥

यस्य च तरुणस्यापि विवाहे विमुखतया चुञ्चनं वेणुवादने, न मदनोत्सवे

प्रकंपः पापकर्मणि, न रमणीसमाकर्षणे, कंठग्रहो मित्रमंडलेषु न वनितासु
पयोधरकुंभस्पर्शनं मंगलकार्येषु, न मृगाक्षीवक्षस्त्यलेषु, कंचुकनिर्मोचनं समी-
केषु न योपाजनेषु, प्रहृत्वं गुरुजनेषु न प्रणयकलहकुपितकामिनीजनेषु,
समुद्गतरोमजालाकुलितशरीरता शिशिरसलिलावगाहनेन न नववधूसमालिंगनेन,
धवळिमा यशसा न मनोभवव्याधिना अभवत् ॥

1. न अरिजनसमाकर्षणे

स नरपतिः विमुक्तकरनिकरे दिवाकरे रक्तीकृतपश्चिमदिग्भागे
 भगवति निमज्जति कल्लोलाकुलमलिलनिधौ अचिरसमुद्रतस्य नक्षत्रमाला-
 लंकृतस्य नक्तमपत्यस्य तमसः क्षुब्धवारणाय निर्मुक्तैकभागवलाहककंचुके संलि-
 सरागरक्तपटीरे कळंकमेचकचूचुके अमृतक्षीरभरिते राकाशशांककुचे पूर्वदि-
 गंगनया प्रकाशिते निर्वर्तितसंध्याविधिः सुहृन्मंडलपरिवृतः भुक्त्वा किंचिदि-
 व-निगदन्नमालापान् निद्रासुखमनुवभूव ॥

तदनु संभवति तृतीये यामे जय जयोत्तिष्ठकलानिधिकुलललाम
 निखिलनृपालमौलिलालितपदकमल जीवसेनस्वामिन्नित्याद्युन्नमितकरवंदिबुंदपरि-
 पठ्यमानविरुदावलिं अवाकर्ण्योत्थाय च तल्पात्परिमृज्य पाणितलाभ्यां
 नयनयुगलं विमलचेलाच्छादितविग्रहः निर्गत्य शयनागारात् नृपालो
 द्वारपालप्रदर्शमानमार्गः कुत्रचिदुशीरपरिमळीकृतशीतलसलिलपरिपूरित शशां
 ककांतशिलानिर्मितपात्रं कुत्रचिदुष्णोदकभरितकनककलशं कुत्रचिन्नात्यु-
 न्तस्फटिकशिलारचितपीठं कुत्रचित् क्षितितलनिक्षिप्तस्नानचूर्णभाजनं कुत्र
 चिद्विनिहितधौतकौशेयं कुत्रचिज्जलपात्रहस्तनारीजनमंडलमंडितं मज्जन-
 गृहमगमत.

प्रविश्य च तत्र स्फटिकपीठमधिरुह्य स्नापितश्च वनिताभिः धौतवस्त्र-
 परिमृष्टमूर्तिः सुरापगाफेनधवळं अंतरीयं परिधाय सूक्ष्मारुणकौशेयांतरित
 पूर्वकायः परिनिपतितवालातपारुणितकैलासइव अष्टमी शशांकानुकारिणि
 ललाटफले विरचितकुंकुमस्यासकः, अलिक्रमलदेदीप्यमानलोचनो, हरइव-
 मज्जनगृहान्निर्गत्य कचिन्निक्षिप्तकनकघटाविनिहितसुगंधबंधुरकुसुममालासमुदयं
 कचित् सुवर्णस्तम्भविलसद्दीपपल्लवं कचित् धवळधूमाकुलधूपवर्तिसंभारंकचित्

एलाचूर्णपरिमलसलिलपूर्णनवरत्नखचितकुम्भं, कचिदाम्नायपारगभूसुरवर्गं देवा-
लयमविशत् ॥

तत्र तुहिनसदृशतिरस्करिण्यंतरिते लंबमानस्थूलमुक्ताफलकलापेनव
रत्नमालालंकृते पंचकलशमंडितशिखरे चतुष्कोणयोजितकनकपताके चतुर्भिः
मरकतस्तम्भैः उपशोभमाने विरचितरत्ननेत्रैः विवृतपंचवदनैः चतुर्भिः
कनककेसरिभिः परिवृताधःप्रदेशे मंटपे विराजमानं, शंखचक्रगदादिदिव्यायुध-
परिमंडितचतुर्भुजं मकुटमकरकुण्डलप्रैवेयक केयूरहारनूपुरादिदिव्याभरणालंकृतं
मृगमदतिलकसुंदरवदनारविंदं श्रीमूनीलासमेतं नारायणं समभ्यर्च्य, परि-
पठ्यमानस्वरमंजुलाम्नायकंठान् धृतदवळोद्गमनीयकमनीयान् ऊर्ध्वपुंड्रभासुरान्
भूसुरान्नमस्कृत्य च कुत्रचित् सिताभ्रानुकारिमल्लिकाहारनिचयं कुत्रचित्
वर्षर्तुवलाहकानुकारिमरकतमणिमालाभासुरं कुत्रचित् नक्षत्रसदृश वज्रखचिता-
भरणं कुत्रचित् शुनासीरायुधनिकाशनवरत्नमयकंठभूषणं कुत्रचित् विविध
वर्ण पट्टवसनविसरं कुत्रचित् मलयजरसभरितकनकप्रतिग्राहं कुत्रचित् चक्राकार
विन्यस्तकीरकायकांतिनिकाशनागवल्लीपल्लवतल्लजरमणीयतपनीयधटाकमनीयं-
खकीर्तिधवळिताष्टकाष्टाङ्गनाभिरिव श्वेतद्वीपवासिनीभिरिव चन्द्रलोक ललना-
भिरिव गौरीमन्दहास रंजिताभिरिव मल्लिकापरागनिर्मिताभिरिव धृतदुकूलाभिः
मौक्तिकमालालंकृताभिरष्टभिः वारविलासिनीभिः धवळितमध्यदेशं अलंकार-
निलयमलंचकार ॥

तत्र ताभिरलंकृतोऽयं तस्मान्निर्गत्य च प्रंतीहारीकरकोकनदोपरि
विनिहितवामेतरपाणिपुंडरीकः आजानुलंबमानविशदकंचुकावगुण्ठिततनुभिः
अङ्गुलफावसक्तवळचंडातकैः मेरवलीकृतरक्तचेलैः रक्तोष्णीषैः अंसोपरि

विन्यस्तकनकदंष्ट्रैः पश्यत पश्यतगच्छत गच्छत दूरं दीयतां मार्गावकाशः
 इत्युच्चैर्भणद्भिः परिजनैः दापितमार्गावकाशः स्फाटिकशिलाफलकरचित
 भित्तिपरिगततया सुभगदर्शनां नीलमणिकुट्टिमप्रदेशप्रतिविंबितसमस्तवस्तु-
 तया सलिलभ्रांतिमुपजनयंतीं समुत्कीर्णविविधवीरुद्रमणीयानां स्तभानां अग्र-
 भागेषु धृतपाटलकंकटकैः आगुल्भावसत्करक्तचंडातकैः निश्चलतनुभिः
 करधृतकोशावर्जितरवङ्गैः परिजनैः विसृष्टनिर्मोककृष्णकाकोदरहस्तैः उत्की-
 र्णनागांतकविग्रहैरिव विराजमानां आत्मदिदृक्षया अभीक्ष्णं विवलितकंधरैः
 नरपतिभिरुपशोभमानां कुत्रचित् संगीतदिणावेणुकलापारगैः कुत्रचित् आम्ना-
 याम्नायांतकाणादपातंजलादिशारूपारदृश्वभिः पंडितैः मंडितां सभां सुरपतिः
 सुधर्माविव प्रविश्योत्थितान् कोरकितकरसरोरुहान् सामाजिकान् अनुमोदमानः
 शिरसैव, रत्नकटकशिरवरं यथारविः तथा रत्नमयसिंहासनमारूरोह ॥

अधिरुह्य च तस्मिन्नूपे वारसुंदरीकरारविन्दधीज्यमानचामरकलापो-
 भयपार्श्वप्रणिपतन्निखिलनृपालमौलिमालापरिपत्पदकमले धीणादिविविधवाद्य
 संतुष्टहृदये द्वारपालः प्रविश्य सभां नमस्कृत्य च देव मुखप्रियोनाम महर्षिः
 चतुर्भिः शिष्यैः समं देवदिदृक्षया द्वारि तिष्ठति एतदाकर्ण्य देवः प्रमाण
 मित्युक्त्वा विरराम ॥

तत्क्षणमेव सामाजिकैः सममुत्थाय गत्वा च नरपतिः द्वारदेशं
 आवद्धजनं आनाभिलंभमानकूर्चं आवेष्टितकक्षतलनिक्षिप्तकृष्णान्जिनं दर्भपवित्र
 सनाथानाभिकाङ्गुलिना दक्षिणहस्तेन दिधृतकमंडलुं अक्षमालावेष्टितमणि-
 दंधेन वामपाणिना धृतयोगदंडं जानुभ्यामुपरि वल्कलरचितकच्छं द्वादशोर्ध्व-
 पुंड्रभक्तितनुं वयोवृद्धं वैश्वानरसदृशतेजसं लंबमानपाटलजटैः कृष्णान्जिन

परिधानैः नातिवयोभिः वेदाध्ययनश्रमतनुतनुभिः चतुर्भिःशिष्यैः परिवर्ततं तं
मखप्रियं नमस्कृत्य नीत्वा सभाकणं ब्रुस्याच्छादिते कनकपीठे समुपवेशयित्वा
श्रौतविधिना समभ्यार्चत् ॥

ततश्च विनयाभिरामेण नृपालेन अपिकुशलं कच्चिन्निर्विशं तपः इति-
पृष्टोऽयं सभ्येषु तद्वार्ताशुश्रूपया प्राप्तेषु जोषंभावं भो राजन् त्वयि परिपालयति
विश्वभरां अमंगलस्य का वा वार्ता तथापि चंडदंष्ट्रो नाम क्रव्यादः मदाश्रमस्य
नातिदूरे पर्यटन् तपोविघ्नमाचरति स निहंतव्यः त्वयैवेति उक्त्वानिर्जगाम
सभाकणात् ॥

तत्क्षणमेव अमात्यायत्तीकृतमुवनभारः खड्गमात्रसहायः अश्रकषध्व
जपटालंकृतं चतुःपाटलघोटकसनाथपुरीभांग अग्निवर्मनामक सूताविरहिताग्रभांग
द्वारदेशस्थितं रथमधिरूढ वृत्रासुरवध सन्नद्धः सुरपतिरिव रराज स जीवसेनः
तदनु सारथिना चोदितास्तुरंगमाः किञ्चिदिव विवृतवदनाः खलीनमसकृत्
जिह्वामूलेन चालयंतः सितफेनाकुलसृक्किभागाः तिरश्चलोर्ध्वकर्णाः विनमित-
पृष्ठदेशाः जठरेण क्षितितलं स्पृशंतः स्तोकमिवोन्नमितवालचामराः स्वेदजला-
र्द्राकृतविग्रहाः परस्परसंघर्षणजातस्वेदसितफेनल्लिप्तसकथ्यंतः प्रदेशाः अत्य-
कांश्चवायुवैनतेयजवाः बहुदूरपरिदृश्यमानानपि महीधरमहीरूहान् क्षणादेव
कुर्वंतः पृष्ठदेशतां निशाचरवासभूमिमगमन् ॥

तत्क्षणमेव निशम्य घोटरवुरपुटनिस्वानं अमर्षेण आपतंतं संख्या-
तपारुणितशिरवरदलनिचयमिव नारिकेलतलं शिरोविलसत्पाटलकुटिलजटापटलं
स्थूलस्थूलपनसफलनिभस्यपुटितोत्तमाङ्गं सरीसृपफणान्तःप्रदेशनिकाशनिम्न-
ललाटं देवजग्धकरचितसम्मार्जनीसंभारसंकाशदंडाकाराण्णभ्रुवं तिंत्रिणीपत्र-

निभदभ्रनेत्रं शूर्पसदृशश्चोत्रयुगलं खर्वतरपृथुलघोणं गजगंडस्थलानुकारि
 समुद्वंडगंडं गिरिगह्वरानुकारि भयंकरवक्त्रं गुहोभयपार्श्वनिपतत्रिर्झरप्रतीकाश
 वैहदीर्घदंष्ट्रयुग्मं सालतरूमूलसदृशपीवरकठिनतरकंठं गंडशैलनिभस्थूलस्कंधं
 खदिरपादपशाखानुकारिभयानक्रबाहुयुगलं गिरिशिलातलसोदरविशालवक्षस्थलं
 ऊरुलंबमानकुक्षिं पृथुलतरोरुयुगलं इभचरणनिभोच्छूनजघातलं विशाल
 चरणयुगलं गजचर्म वस्त्रानं तदुपरि मेखलीकृतधमनिजालं हरमिव, धृतत्रिशूलं,
 पणमुखमिव अद्भुतशक्तिं, पुण्यजनाभिनन्दितमपि पुण्यजननिन्दितं प्राणि
 संहारमार्गप्रवृत्तबुद्धिमपि सदावनमार्गसंचारबुद्धिं सुरारिमपि सुरातिप्रीतिं
 मन्युशत्रुमपि मन्युजन्मभूमिं तं निशाचरपतिं चंडदंष्ट्रमपश्यत् ॥

दृष्ट्वा च जीवसेनः तस्यनिग्रहं कर्तुमुद्यतोऽभूत् ॥ तत्रांतरे तरसादनः
 स्यंदनोपरि निपत्य प्राहिणोत् सूतं वाजिभिः समं यमपुरीं ॥ तत्क्षणमेव स्यन्द-
 नादवस्त्रा क्षितितलस्थितस्य तस्य राज्ञः खड्गधारावाजिधारामयं स्रोधातिरुषेव
 यातुधानशरीरात् रुधिरधारामुत्पादयामास ॥ तथापि न्यकृत्य क्षतवाधाराक्ष-
 सोयं रोषादुत्क्षिप्तरूक्षाक्षिपक्ष्मा क्षितिपालमुत्क्षिप्य रूक्षपाणिभ्यां निक्षिप्य-
 स्कंधतले क्षितितलं पादाक्षेपेण क्षोदमिव कुर्वन् निर्जगाम ॥ तादृक्षंरक्षः समीक्ष्य
 समिकदक्षः क्षितिपः क्रौक्षेयकेण क्षणात्तदुत्तमांगमच्छिनत् ॥ कृत्तं च तदुत्त
 मांगं खवद्रुधिरधारं प्रसृमरकिरणनिकरं गगनतलान्निपतदंगारकमंडलमिव
 पपात वसुमत्याम् ॥

तत्क्षणादेव गंडूपायमाणबुद्धुदाकुलरुधिरकंठात् नृत्यतः कबंधात्कोपि
 तेजस्समुदयः नयनपथार्गळायमानः समुत्थाय प्रसृमररत्नकांतिकवक्त्रात् उदय-
 गिरिशिखरात् दिवाकर इव असकृच्चालितपक्षयुगलं रत्नरवचितं पंचकलशं

हेममयं सुवर्णसुममालातीरं समुत्कीर्णस्वर्गचारणं मेहसमानं विमानं
समारोह ॥

अधिरूढ च तत्र विराजमानं दिव्यवारसुंदरीकरारविंदवीज्यमानचामर
दिव्यालंकारं पुरुषाकारं तेजोवरं स नरपतिः विस्रयेन विलोक्य नमस्कृत्य
च कृताञ्जलिः उन्नमितवदनारविन्दः भोः कस्तुवं देवयक्षकिन्नरगंधर्वेषु
एवंविधनिहीननिशाचरजन्मनः किं वा निदानं भणतु भवान् श्रोतुकामोऽस्मीत्य-
पृच्छन् ॥ तदनु स तेजोमयः पुरुषः प्रत्युपकर्तव्यमस्मादिति निश्चित्येवमाह ॥

नक्तमालतमालरसालासनाश्चत्थदधित्यादिवृक्षपंडमंडितस्य शुरुपिकादि
शकुनिपरिवृतस्य सुंदरीमुखस्येव तिलकालंकृतस्य विटकुलस्येव गणिका-
सनाथस्य मिथिलापत्तनस्येव वैदेहीजन्मस्थलस्य विष्णुवक्षस्थलस्येव लक्ष्म्या-
क्रांतस्य पाकशासनपत्तनस्येव विरचितं रभावास्य महेश्वरकेतनस्येव वृषभा-
लंकृतस्य द्वारकानगरस्येव मुसल्यधिष्ठितस्य, वैकुण्ठस्येव विराजमानमुकुन्दस्य
अलकापत्तनस्येव वास्तव्य कुबेरकस्य, लंकानगरस्येव पलाशाकुलस्य, नरपतिशी-
र्षस्येव सितच्छत्रालंकृतस्य, श्रीनंदकुमार करतलस्येव वेणुसनाथस्य, युष्मां-
कणस्येव शरकुलस्य राघववलस्येव मर्कटकुलनिचितस्य, रमणीयपद्माकरस्येव
पुंडरीक परिवृतस्यापिभयकरस्य, नगरस्येव वास्तव्यभूदारस्यापि विगतजनसंचा-
रस्य, गगनतलस्येव पर्यटदृक्षपरपि अतिकृच्छ्रदर्शनीयस्य, अवरोधसदनस्येव
संचस्नमहिषीकुलस्यापि विविक्तस्य, विष्णुपदस्येव हरिविरचितवासस्यापि संचर-
न्निशाचरस्य, स्वर्गस्येव अनवरतविरचितकौशिकवासस्य रमणीयाप्सरसश्च,
पाताळविष्टपश्येव परिवृततमोलांघकारस्य नागाकुलस्यच, शवशतति चित-
स्यापिशिवाकुलस्य, दंडकारण्यस्य, मध्ये विराजमानायां नात्युन्नतस्य शिलो-

अथस्य गुहायां वरमालिनीनाम नरपतिदुहिता द्वादशवयः परिष्कृतेन चारु-
वक्त्रनाम्ना सुतेन सममुवास ॥

स चारुवक्त्रः नखंपचरजोव्याकुलायां वनभूम्यां तत्र तत्र पर्यटन्
कंदमूलफलान्याहृत्य समर्प्य च जनन्यै तया दत्तैश्च कंदमूलफलैः प्रुपोष
स्वोदरम् । कदाचित् तादृशसुतदर्शनदुःखेन रुदन्तीं तैलसंस्कारविहीनतया धूलि
भूमरितकेशपाशां मुक्तमुक्ताद्याभरणां धृतश्वेतचेलीं कंदमूलाद्याहारतया
अतिकृशतनुं तीक्ष्णतरातपसंचारेण कृष्णां तनुकांतिं कान्तारवासविकृवां जननीं
स चारुवक्त्रः समवलोक्य अयि मातः कुतो रोदिषि निवेदय मे दुःखकारण-
मित्युच्छत् ॥ इति तनयेन पृष्टासा चेलांचलेन परिमृज्याश्रुजलं समस्तमपि
दुःखं गूहमाना वक्तुमारभत शोककारणम् ॥

अस्ति हि सकलाद्भुतोद्भवभूमिः अलकेव धनसमृद्धा सुरनगरीव
विबुधाकुला नारायण तनुरिव समस्तवस्तुमयी वैजयंतीनाम नगरी ॥ यस्याः
सदनशृंगाणि कुर्वन्ति कुशलानुयोगं नाकलोकस्य, यस्य च कानिचिन्निकेतनानि
वज्रखचितकुड्यानि मेचकघनमेघाक्रांतमध्यदेशानि अनुकुर्वन्ति भगवतो-
नीलांबरस्य, कानिचित् सदनानि इंद्रनीलमणिरंजितानि विडंबियन्ति नारायण
तनुश्रियं, भूपद्मरागरंजितानि कानिचित् कनकनिकेतनानि रत्नसानुसोदराणि,
यस्यां च विकलांगापत्यात्ययबंधुनिधनदारिद्र्यदस्युदुःखानां न याति वार्ताऽपि-
श्रवणसरणिं, या च रसालवडिलपाटलवकुलमल्लिकामलककपित्थनक्तमाल
तमान्मालतीपलाशनवमालिकांचपकचांपेयमल्लिकानागवल्लीपूगमागधिकुंदसिंदु-
वारकरवीरकरीरफलपूरादिमहीरुहाभिरामेषु आरामेषु, शुककलरवशिखावल
कोकिलादिपतगानिस्वानैः मरन्दनिष्यन्दसुन्दरारविन्दबन्धुरतटाकर्ष्यटत्करे-

दुवरायुमराळसारसत्रककोकादिजलचरपतगारवैः कुसुमापचयोत्सुकललना-
 जनकरचरणाद्याभरणगणितैः कुसुमपरिसरपरिभ्रमद्भरशकुंतिभिश्च मुखरी-
 क्रियते। तस्यामासीदखिलनरमतिमकुटतटघटितरुचिरमणिगणानुपंगादिवारुणचरण-
 पङ्क्तयः पाकशासन इवाद्भुतायुधहतमहीभृत्पक्षविजृम्भः मेरुरिव रत्नकटकः
 हरइव राजमौलिः रविरिवासुलभदर्शनः शरत्कालइव राजहंसपरिवृतः वैनतेय
 इव सत्पथसंचारः भुजगपतिरिव विधृतभुवनभारः प्रथमयुगत्रिलासइव धर्मेक-
 वसनिः चित्रपटइव विविधवर्णोपलालितः चन्द्रइवाह्लादितसकलजनहृदयः दर्शन-
 सन्दर्शनविमलहृदयः तव पिता विमतक्रेसरी नाम राजा ॥

वृषस्कन्धाभिधानेन सुहृदा समं यस्मिंश्च राज्यलक्ष्मीः चंचलेति
 चिरकालानुवर्तमानामपकीर्तिं परिहर्तुकामेव स्थिरतामवाप ॥

यस्य च दशरथ इव सुमंत्वाविरहितः योगीव एकत्रैव स्थित्वापि
 प्रज्ञाप्रत्यक्षीकृतसत्रलविषयः सरित्पतिरिव राजलक्ष्म्युदयहेतुः शुक्लपक्षइव
 अभिवर्धित राजः राकाक्षपाकरइव सकलकलापूर्णोपि निष्कलंकः धिया
 न्यकृतसुरगुरुः मरुन्मालोनामाभवद्भूमुरपतिः सचिववरः ॥

यश्च वृषस्कन्धेन विना प्रमदवनविहारं मलिललीलां मधुरतररसभरित-
 भोजनं मृगयामक्षक्रीडां मनोहरहारादिभूषणं मनोहरभाषणं स्नानमन्यानि
 च कार्याणि नाचरतिस्स भार्यासंश्लेषणावसरमंतरेण ॥

एवं स्थिते कदाचित् लिसुगन्धितैलैः प्रसाधिनीप्रसाधितैश्च केशपाशैः
 विरचितवेणीं तदुपरि विन्यस्तमल्लिकामतल्लिकामालां चूर्णवासितकुटिलालकां
 वज्रखचितकर्णिकालंकृतकर्णीं मृगमदतिलकालंकृतललाटफलकां कन्दर्पकार्मुक-
 निभोन्नमितध्रुवं अंजनपरिष्कृतनेत्रसहस्रपत्रां अंजनशलाकालिखितापांगां

कंदर्पदर्पणायमानकपोलफलकां चंपककोरकनिकाशनासिकां तांबूलचर्वणद्विगुणि
 तारुणिमर्विवावरां मलयजरसलिसकंचुकंधरां नवरत्नमयाभरणमंडितस्तनमंडलां
 कनकतंतुरचितहंसमिथुनसनाथांचलं दुकूलं वसानां पट्टमयकंचुकां रमणीय-
 तरकेयूरालंकृतबाहुलतां विविधसूक्ष्मतरवलयमनोहरमणिचन्दां अंगुलीयालं-
 कृतांगुलिपल्लवां चंचल-रुचितरत्नतररुचिरकनकमेखलालंकृतमुष्टिग्राह्यमध्यां
 नूपुरमनोहरपदसरोरुहां दन्तसमुत्कीर्णसालभंजिकाराजिविराजमानं समास्तीर्ण-
 धवळतरतल्पं मणिमयमंचमधिष्ठितां एकाकिनीं मामवलोक्य स वृष-
 स्कन्धः स्मरपरवशहृदयः मदुपकंठं कंठालिङ्गनेच्छया मंदमंदमुपसर्प ॥

क्षणादेव मन्त्रादुत्थाय आकुंचितवक्त्रा लज्जया अन्यतो गंतुमुद्यताभवम्
 तदा मन्मार्गार्गळीभूय भिया कंपमानविग्रहः करवन्त्रेण मुहुः वदनतलोहसत्
 स्वेदमलिलबिन्दुसन्दोहं पारमार्जयन् असकृत्पश्यन्नवरोधभवनमभितः साध्व-
 सशुष्कजिह्वाग्रालिङ्ग्यमानाधरोष्ठः स्वलदक्षरगणघटितवाक्यः सोऽयमेव—
 मवोचत् ॥

अयि चन्द्रानने चित्रमेतत् त्वन्मुखचन्द्रदर्शनमात्रेण मोहान्धकारा-
 कुलितः किंकर्तव्यतांधोस्म्यहं उन्मत्त इव स्पष्टमुद्यतः साध्वसेन तथैव
 जोषमस्मि क्षणादेव शंवरारिशरविशीर्णहृदयः स्पष्टकामोसि एवमेव क्षणात्
 स्पष्टमपि त्यक्तुमप्यनीशः पश्य दीर्घतरनिश्वासमात्रेण मनःसमाधीयते
 कुरुञ्च कृपामिति बहुधा विजल्पन् पादयोः प्राणभ्योदतिष्ठत् ॥

तदा मयि दुःखेन साध्वसेन कोपेन च जर्झरितहृदयायां खलःगोमुख-
 व्याघ्रइव शादपिहितकूपइव च प्रदश्रितविस्त्रंभः सुहृदिव मत्पतिसकाशमुपेत्य
 तेनैव संवर्धितः मातृसमानां मामभिलपसि वत कस्मादन्यस्मादकार्याद्वा

परावर्तसे धिक् जीवितं न कदाचिदपि श्रुतः किंपरयोपाभिलाषिणां चपलम
नीपाणां पुरुषाणां पाकशासनरावणकीचकप्रभृतीनां उदंतः इति निगदंत्यां
तत्रांतरे मत्सखीं मकरिकामागच्छंतीं अवलोक्य त्वरया स निरगात् ॥

गते च तस्मै उपविश्य च शयने रुदंती निपतदश्रुकणिकाकुलित-
कपोलफलका वृषस्कन्धोदंतमवादिषं पृच्छंत्यै तस्यै मकरिकायै । ततश्च सा तु
गत्वा त्वत्पित्रे विमतकेसरिणे निवेदयित्वा महुस्वमात्रं तमानयन्ममोपकंठं
आगत्य च रुदंतीं मामवलोक्य मत्पाश्वर्णवोपविश्य करवस्त्रपरिमृष्टकपोलफल-
कतलस्खलदश्रुसलिला तत्कोमलकरकमलदलसमुत्सारितचूर्णकुंतला मृदुमा-
पिणी तेन पृष्ठाहमार्यं यदि मयोच्यते मद्गच्छेत् अश्रद्धया तस्मिन्यवृषस्कन्धे
अतिस्नेहेन च मद्भार्या विफलीभवति अतो वक्तुमपि विभेमीत्यवदम् ।

तदा तेनाश्वासितायां मयि कथंयत्यां तदुदंतं अत्यमर्षेण दशनकटकट-
रक्वाचालितदंतपंक्तिः आघूर्णितलोहितलोचनतारकः भ्रुकुटितभ्रूलतः दशनश्रे-
णिदश्यमानरक्ताधरः प्रादुर्भवद्विवाकरबिंबइवात्यरुणवदनः गिलन्निव मुवनं
तन्वन् पादामिघातेन गर्तमुर्वीतले चालयन्निव करतलास्फालनरवेण कुलाचलं
क्षोभयन्निव हुंकारेण महोदधिं दहन्निव कोपानलेन त्रिमुवनं विडम्बयन्निवा-
डंबरेण नरहरिं निजावलग्रलुठत्कोशात् प्रिचलत्करवाललतां सरभसमादाय
तज्जिघांसया त्वत्पिता क्षणार्निर्जगाम ॥

ज्ञातवृत्तांतः समीकनिपुणः सोपि वृषस्कन्धः सरभसमागतं तव
तातमवलोक्य वेगेन यावत् सकाशमाजगाम त्वत्तातः तावदेकक्षेत्रं स्थित्वा
अत्यमर्षेणागतवति तव तांते अपक्रम्य अपरांगात् तद्वाहुयुगलं गृहीत्वा
गैधारग्राहं अन्येन च पाणिना तत्करखड्गमादाय चिच्छेद त्वत्पितुरुत्तमांगं

क्षणादेव निपत्य क्षितितले स्फुरंतं कवचं असकृद्विवृतवदनं परिलुठदुत्तमांगं
 च दर्शदर्शं शोकपारावारनिमग्नहृदयेष्वपि तत्रत्येषु सद्यः पाटितवनकरि
 कुम्भीठेन मृगेन्द्रेणेव अतिकुपितेन तेन वृषस्कन्धेन जनितभयेषु अश्रुसलि-
 लापूरितलोचनेषु मूकेष्विवोररीकुर्वत्सु जोषंभावं अहं तावत्साध्वसेन उप-
 जातकंपा शोकवारिपूरपरिपूरितनयनतया अदृश्यमानरक्ष्या विसृष्टमकरमणी
 याभरणा हृदयजनितशोकानलेनेव शोपितसलिल शुष्करसना परिधृतधवळां-
 शुका निर्गत्य प्रासादादेकाकिनी तेनैव धवळवसनेनावगुंठितमस्तका विरलत-
 रमनुजसंघात् नगरमार्गार्जिजगाम ॥

तत्रत्याः केचिदपि मनुजाः अपरिचिततया दारिद्र्यसमुचितवेपतया
 च मां राजमहिषीं नाज्ञासिपुः । निर्गत्य च नगरादसूर्यं पश्याप्यहं गगनमध्या
 धिगतदिवाकरतया आतपपरितप्यमानमस्तका कचिन्नखंपचरजोराजिरूक्षे कचि-
 दतिनिशितकंटकपटले कचिच्छार्दूलनखोत्खातजातवातायुरुधिरत्रिन्दुदंतुरे
 कचिच्छल्लीशतशिखाशलाकाकुले कचिदतिहरितदूर्वासनाथे काचित्पलाश-
 तमालादि पादपपादप्रच्छायशयानैः रोमंथासक्तैः कुरंगमंडलैः उपशोभमाने
 कचिद्वनकुंजरकरपतितैस्सल्लकीपल्लवैररुणीकृते कचिद्वृद्धदूरनिबद्धाभिः पिपीलि-
 कापंक्तिभिर्मनोहरे कचित्पल्लवशतैः परिवृते कचिद्विविध लताजालदंतुरे कचि-
 त्सर्पनिर्मुक्तनिर्मोकसनाथरन्ध्रदेशैः बल्मीकैरुपशोभिते कचित्शुनासीरदंभोळि-
 पातितपक्षैः पर्वतैरिव कंठीरवकरताडितकुम्भीठैः उपरतैः करिनिकरैरतिभया-
 नके निम्नोन्नते वनमार्गे धावंधावं अतिकृच्छ्रेण खेदजलधारासिक्तविग्रहा
 तृपया भिया व्यथया च शुष्कवदना अश्रुसलिलक्षालितकपोला अरुणतरचरण-
 पल्लवा वनभूमिमेनामगमम् ॥

आगत्य च पृथुलविद्रुमानुकारिणीभिः फलमंजरीभिरतिमनोहरस्य
अरुणतरुफलनिकटसंभूतैः अतिहरितपलाशपटलैः अरुणमुखानां शुकनिकराणां
भ्रांतिमुपजनयद्भिः भासुरस्य अतिदीर्घैः पृथुलतरैः दिगंतप्रसारितैः शाखाशतैः
स्समाकुलस्य विविधशकुनिनिकरकलकलरवैः शब्दापितस्य आकल्पस्थिरतामु-
त्पादयितुमिव विरचितपृथुलस्तंभैः जटासहस्रैस्सनाथस्य वनदेवतानां विशाल
शालासहस्रैरिव अंतःप्रदेशैर्विराजमानस्य विन्ध्यस्येव अरविन्दबन्धुसुधांशुमार्गा
गळीभूतशिखरस्य वटविटपिनः अवरोधवधूजनमिव असूर्यपश्यं रसातलमिव
परिवृतान्धकारं अमरावतीपत्तनमिव कौशिकसनाथं अतिविशंकटमविशं
मूलतलं ॥

प्रविश्य च तत्रोपविश्य मनस्येवमर्चितयं निखिल जनविगर्हितं दुःखस्य
सदनमिव सौरव्यकमलपंडस्य प्रालेयमिवातिदुस्तरं आमरणवर्तिवैधव्यं अविस्मर-
णीयं पतिदुःखं अतिक्लेशकरो वनवासश्च एवं तेषां अनुभवस्य निदानभूतैः किं
वा प्राणैः इति विचिंत्य च तस्मादुत्थाय इंधनानि तत्र तत्र निपतितानि
आहृत्याहृत्य तैर्विरचय्य च चितामेकत्र विशालां दृपदा दृपदमभिहत्य तज्ज-
नितमनलं तस्यां न्यक्षिपम्॥निक्षिप्ते च मया तस्यामग्निकणे निजसख्यास्सुराप-
गायाः दिदृक्षया समुद्रच्छन्निव यमुनाजलप्रवाहः अत्यधिकतया निर्भिद्यभूमि-
मपि वेगेन निस्सरन्निव रसातलादंधकारः नन्दनवनश्रीदिदृक्षयेव आस्वर्गमुप
चीयमानः तमालनिकरः मनुजानां दिगंतरालेषु दिगंगनकेशपाशसन्देहं
नीलकंठानां गगनतले कादंविनीभ्रांतिं घृकानामामोदं कोकानां शोकं च जनयन्
शार्दूलचित्रकायप्रभृतीनां सत्त्वानां अंतकायमानः वनांकणं शून्यमिव कुर्वन्
धूमनिकरस्समुदचरत् ॥

तदनु फूत्कारायमाणे मातरिश्चनि प्रवाति प्रथमं चितांतरात् निर्ग-

च्छद्भिः ज्वालापल्लवैः किसलयशंकामुदजनयन् वैश्वानरः क्रमशश्चाक्रांतसक-
लेन्धनः दिशिदिशि विप्रकीर्णस्फुर्लिंगनिकरः विजृम्भमाणज्वालामालः चटचटा
त्कारवाचालितदिगंतः ज्वालारसनाभिरिवालिहन् गगनतलं समंततः प्रसृम-
रज्ज्वालाबाहुभिः आर्लिगन्निव दिगंगनाः पाकशासनचापइव विविधवर्णः अरुण-
इव रक्तीकृतगगनतलः विरिंचिरिवकमलयोनिः भीष्मइवनिशितशरशताहुतिःकुपि
तपार्थसारथिरिव प्रदर्शितचक्रज्वालः काभिशिचत् अचिरनिहतदैत्येन्द्ररुधिर-
सिक्तनरकेसरिकेसरकलापानुकारिणीभिः अरुणतराभिः काभिशिचत् मरकतरचि
तशलाकानुकारिणीभिः नीलप्रभाभिः काभिशिचत् दीर्घतरदूर्वानिवहसदृशाभिः
हरितक्रांतिभिः काभिशिचत् सुरापगाप्रवाहनिभाभिः विशदप्रभाभिः ज्वालाभिः
देदीप्यमानः संत्रासितपत्ररथनिकरः भयंकराकारः जज्वाल ॥

एवं ज्वलंतं तं वीतिहोत्रं प्रदक्षिणीकृत्य यदा निपतितुमुद्यताभवं तस्मि
स्तदा वैहायसमानुष्टुभं वृत्तमिदमश्रौषम् ॥

श्लो ॥ राकेन्दुवदने कुक्षौ तवाद्य निवसन् शिशुः ।

अग्रे रक्षति मा भैषीः तन्मा प्राणानिमांस्त्यज ॥

(ग) इत्याकर्ण्य च तदतिविस्मयेनाहमर्चितयम् अहो ममासुविना-
शेपि किंचिदप्याशयो नेति दृश्यते दैवस्य । कियान् कालः मया विधवय-
धृतप्रणया अपनेतव्यः न जाने हा नियते विधाय च मामेतादृश्याः दुःखा
परंपरायाः शरव्यं इह मदीयं मरणमपि नाभिनन्दसि हंताथवा विरचितस्य
पूर्वं पापकर्मसमुदयस्य फलमिदं अन्यच्च यद्यद्भव्यं सिद्धास्मि भवतु तदनु-
भवितुमिति विर्चित्य च पतिशोक्तान्यमानकंठा अश्रुकलुषितोच्छूनलोचना
कृच्छ्रेण एनां गुहामविशाम् ॥

तदनु क्रमशः भगवति मार्तण्डे कुट्टलीकृतकमलपण्डे चितानलज्वालाति-
 तसतयेवारुणमण्डले रक्तीकृतपश्चिदिगंगानांतरंगे अश्रकषज्वालासंतापासहिष्णु-
 तयेव विसृज्यां वरांकणमधिगतवति चरमगिरिशिखरं समंतादभिपतद्भिः अन्ध-
 कारनिकरैरिव डयमानैः वायससमूहैः निजकुलायाभिमुखंप्रस्थितैः कलरवकल
 विंक्षयेन संजनकं कशुकपिकदात्यूहदाक्षाय्यवर्तकवर्तिकाप्रभृतिभिः विविधदर्णम
 नोहरैः अतिमधुररवैः पतत्रिनिकरैः सलिलाद्र्नीकृतपक्षयुगलैः वदलीवनाभि-
 लापिभिः करोदुवककादंबप्रभृतिभिः जलचरविहगैश्च वितानितं गगनतलम् ॥

तदनु क्षणेन प्राप्ते पतंगनिकरे नीडमिव पतंगे सलिलनिधिं गुहांतरेभ्यो
 वह्निर्निस्सरतां घूकानां घूंकारघोषैः तत्रतत्र पर्यटतां वनमशकपटलानां झंकारा
 रवैः वनसत्त्वानां निर्घोषैश्च मुरवरीकृतमरण्य तदनु शिलातलतल्पं दक्षिणबा-
 हुमुपधानं च विधाय शिश्ये ॥

अहो नियत्या निद्राप्यपहृता विबुद्धैव कंचित्कालं शयाना कंचिकालं
 वनमशकसन्दोहैः दष्टा तत्पीडासहिष्णुतयोत्थिता च कृच्छ्रेण युगायमानां
 तां नि शामनैषम् अथ उदयगिरिस्तभोत्थिते निजकराळकराग्रविदारितमयंकरां-
 धकारहिरण्यकशिपौ रुधिररक्तमुखभागे तोषितद्विजव्रजे नरकेसरिणीव त्रिल-
 सति भगवति भास्वति उद्भूयमानपक्षपुटाः उन्नमितकंठा नीलकंठाः केकारवैः
 पक्षत्यंतःसमुत्सारितेन चरणेन निवार्य शिरःकंडूं विवर्त्य कन्धरां चंचूपुटेन
 पिच्छमूलजातकंडूश्च कुलायात्प्रस्थाताः पत्ररथग्राताः कलकलरसितैः वन्दिन
 इव मां प्राबोधयन् ॥

उत्थाय च ततो नातिदूरवर्तिनि संकुलकमलकल्हारमनोहरे जलचर-
 पतत्रिनिकरकलरसितवाचालिते विमलसलिलपूरिते सरसि स्नात्वा कन्दमूल-
 फलान्याहृत्य च सुगन्धीनि कुसुमान्यपचित्य निधाय च नारिकेलसंपुटके

गुहामेनामागमम् । आगत्य समभ्यर्च्य च भगवंतं श्रीमंतं नारायणं तान्येव
कन्दमूलफलादि मुक्त्वा चागताभ्यः पृच्छंतीभ्यो महुःस्वकारणं पुळिन्दसुन्द
रीभ्यः मदुदंतं वदन्ती कालमपानयम् तदनु दशमे मासे भवानजायत प्रादुर्भ-
वति त्वयि मन्देतरानन्दवन्धुरेन्द्रादिवृन्दारककरारविन्दमुक्तनन्दनजमन्दार-
कुसुमसन्दोहस्यन्दमानमरन्दागतेन्द्रिन्दिरवृन्दान्वकारितः गन्धर्वगानवृन्दारक-
वारसुन्दरीलास्यतुन्दिलः विराजमानारविन्दवन्धुः मन्दमन्दस्पन्दमानचन्दना-
द्रिगन्धवहः अधिकानन्दकन्दकितकुसुमकन्दुकनर्मस्यन्दमानधर्माविन्दुसुन्दर-
गुखारविन्दपुळिन्दसुन्दरीसन्दोहः स वासरो रराज ।

तव तदा शवरललना एव धात्र्यः, व्रततितितिनिचङ्गांचलेन चेलेन डोला-
कर्म, तत्र तत्र पर्यटंतः रवद्योता एव मणिदीपाः, तामिः पुळिन्द्रसुन्दरीभिः
आहृतं क्षीरमेवाहारश्चाभवत् ॥ क्रमशश्च विवर्त्य तनुमधोमुखं असकृन्निपतंतं
त्वामुद्धृत्योद्धृत्य कराभ्यां उत्तानशयं कुर्वन्तीषु शवरसीमन्तिनीषु करचरण-
मुत्सार्योत्सार्य सत्वरमपसार्य च भ्रुकुटीकृत्य भ्रूलतां त्वयि रुदति तासु कर-
तलतालशब्देन हासयन्तीषु त्वमपि रविरिवादशनवदनः सृक्किभागाग्निम्सरन्तं
लालाजलविन्दुसन्दोहं मुक्ताफलच्छविमपि पद्मरागमिव वदनक्रान्त्या विरचयन्
जहसिय ॥

एवं हसन्तं त्वामहमहमिक्रया आगत्यागत्य चुंबनेच्छया पुरःप्रसारय-
न्त्यः अधरोष्ठपुटं ताश्च शवरक्रान्ताः बाहुलताभ्यामादायादाय हृदतर
माश्लिष्य च मुहुरधरपल्लवं कपोलपल्लवं च चुचुबुः ॥

क्रमेणजानुकरकमलसाह्येन शश्वन्मन्दमन्दं गन्तुमुद्यतः तत्रतत्र निपत्य
पुनश्चातिकृच्छ्रेणकिंचिद्विबोल्याय रुदन्नतिमधुरासंपूर्णेन वचसा मामाह्वयन्
मुहुः श वरस्त्रीभिरेव लालितोऽभवः ॥

त्वन्मुखसौन्दर्यमवलोकयन्तीभिः ताभिरेव चारुवक्त्रइत्याहूतश्च। क्रमशः
तत्रतत्र जानुकरकमलतलसाह्यः ससंभ्रमं परिभ्रमन्नात्युन्नतां शिलामवलंब्यो-
त्थाय च सन्ध्यातपारुणिते गगनतले विराजमानाः चित्तस्रः ताराइव अत्य-
रूपे वदनतले विलसतीः त्रिचतस्रः रदनकलिकाः प्रदर्श्य हसन् किंचिदुन्नामित-
वदनः वलिगतपृथुसकिथः मन्दंमन्दं नृत्यन् तासां पुळिन्दकन्यकानां अवलं-
ब्ध्यांगुलिपल्लवं व्यत्ययविनिहितांघ्रिन्यासः तत्रतत्र पर्यटन् त्रिविधशकुनिकुल-
कलकलारवं श्रावंश्रावं विविधवर्णान् शकुनिनिकरान् दर्शदर्शं च स्मितमनो
हरमुखारविन्दः कृततालः प्रासादादधिकतरं सुखमवर्धथाः ॥

तदनु विपिनवर्त्मनि पर्यटन् कुंजपुंजेषु शयानैः केसरिशार्दूलप्रभृतीनां
नृशंसानां सत्त्वानां शाबकैः क्रीडन् तत्कंरेनखरस्पर्शक्षतरुधिराकुलं शरीरं
स्वयमेव दर्शदर्शं रुडन् प्रदर्शयन्मह्यं च धूळिधूसरितविग्रहः मदंकमलंकृत्य तत्रान्त
रे प्रधावन्तं हरिणशाबकमवलोक्य स्मितमधुरवदनारविन्दः तज्जिघृक्षया समु-
त्थाय मदंकात् अनुधाव्य च अलङ्घ्यमृगशाबकः पुनरप्युपेत्य मदुपकंठं सूमा-
श्लिष्य कंठं देहि मे मृगशाबकमिति याचमानः सलिलपूरितलोचनः स्वादुना
कलेन समाश्वासितोऽभवः ॥

एवं बहुविधां रमणीयतरां तावकीं बाललीलां अनवलोक्यैव उपरतं
त्वत्पितरं स्मारंस्मारं अटवीपर्यटनेन कष्टमनुभवन्तं भवन्तं दर्शदर्शं च दुःखिता-
सीत्यब्रवीत् ॥

निशम्य च परुषतरमेनमुदन्तं मुहूर्तमिव विचिन्त्य प्रणम्य च जननी
चरणसरसिजं अयि मातः क्रियतामाशीः भयंकरं विरचय्य तपः नारायण-
प्रसादेन विजितनिखिलनृपालः जित्वा च तं नृशंसं वृषस्कन्धं पातयित्वा च

त्वत्पदक्रमलयोः करिष्यामि त्वां वीरमातरमिति प्रतिजज्ञे । सा तु तदा वरमा-
लिनी तात चास्त्वक्त्वं तव मनोहरं मुखसरोरुहमवलोकयन्ती विस्मृत्य पतिम-
न्युपरतं कथंचित् कालमपनयामि निर्गते च त्वयि तपसे न जाने केन वा
कथं वा कालोऽपनेतव्य इति, यद्यपि कर्तव्यमेव हि विपक्षमूलोत्पाटनमिति
बहुधा परिदेवयन्ती बाष्पाविललोचना दृढतरमाशिलप्य बालकं प्रचुम्ब्य
कपोलफलकं प्रमृज्य च रोपजातवदनतललसत्स्वेदकलिकां तात तथैवाचरेति
प्राहिणोत् तं तपसे ॥

अनुगृहीतश्च जनन्या बालोपि ध्रुव इव निर्भीकः निर्गत्य निर्झरझरी-
सनाथोभयपार्श्वं विशदतरोभयपार्श्वलंबितदुकूलालंकृतमिव धात्ववलीढमध्य-
देशं रक्तवटीरचर्चितमिव प्रसूनप्रचुरलताजालावलीढसानुं सुममालामंडल-
मंडितमिव अतिहरितदूर्वात्रजविराजमानाधःप्रदेशं हरितपट्टवसनपरिधानमिव
एतादृशेनालंकारेण अहमपि महीभृदिति निगदन्तमिव वृन्दारकसेनावृन्दमिव
पुरस्कृतगुहं रणांकणमिव प्रस्रमरसिद्धानादं नारायणमिव वनमालावलीढं चन्द्र-
मिव शशधरं वारसुन्दरीविग्रहमिव भुजंगालिंगितं अर्णवमिव निपतितसरिन्निकरं
विशालपादमपि विगतसंचारं अत्यन्नतशृंगमपि अवृषभं एकं पर्वतमधिरुह्य
तच्छिखरे भयंकरं तपश्चचार ॥

एतस्य च तपोवेगेन परिक्षुमिते त्रिजगति अतिभीतः पाकशासनः
गीर्वाणगणपरिवृतः निर्गत्य नगरात् कैस्त्रिदुःखमितवाहुभिः दक्षिणोरुतलविन्यस्त-
वामचरणतलैः क्षितितलविनिहितप्रपदैः कैश्चिदाबद्धपद्मासनैः लंबमानजटैः
निभृतोन्नमित पूर्वकायैः बद्धांजलिभिः निमीलितलोचनैः कैश्चित् कौपीनमात्र-
वसनैः वायुमात्राहारतयाऽतिकृशशरीरैः उन्नमितवक्षस्स्थलास्थिपंजरैः अधो

मुखं तपश्चरद्भिः मुनिजनैस्सेवितं तिर्यक्चर्चितभस्मत्रिपुण्ड्रधवलितललाटैः
 लोचनोपान्तलिप्तसितभसितैः भस्मधवलितशरीरैः अजिनपरिधानैः दीर्घतरकूचैः
 चक्राकारनिबद्धपाटलजटाजटिलोत्तमागैः रुद्राक्षवलयार्क्षिष्ठाकंठैः योगदण्डशिखर-
 विनिहितबाहुमूलैः शिवशिव हरहर शंकर शंकरेत्युच्चैः कूजद्भिः लब्धरुद्रता-
 द्रूप्यैः शैवैः दंतुरं, प्रालेयविन्दुसन्दोहदुर्दिनतया विटपिपटलान्धकारिततया
 च कुत्रचित् स्रवन्त्या कुत्रचिदुन्नतशिलातलात् पतन्त्या कुत्राचित्कंटकलता-
 जालोपरि संचारेण च शतधाविशीर्ण्या सिन्धोर्जिगमिषयाऽभिसारिकयेव कुत्र-
 चित् शिलारन्ध्रसरण्या निस्सरन्त्या च जह्नुः निजश्रवणसरण्या माभेवमेव
 व्यमृजदिति प्रदर्शयन्त्येव कुत्रचित् भगीरथप्रार्थनया नाकलोकादवतरन्तीं मां
 परपुरुषः शंकरः पस्पशेति लज्जया दुःखेन च भृगुपतनमाचरन्त्येव कुत्रचिदु-
 न्नतशिलोपरि उत्पतन्त्या समधिरुह्यचोन्नतदेशं पश्यन्त्येव वल्लभं कुत्रचित्
 महागर्तदेशेनिस्तरलतया चिन्तयित्वा च पतिं संकल्पयन्त्येव कुत्रचिदुच्छ्रित-
 घोपतया प्रलपन्त्येव कुत्रचित् सदासंचारेण दूरीकृतनिद्रयेव कुत्रचित् अति-
 सूक्ष्मप्रवाहतया लब्धकाश्ययेव कुत्रचिदतिमन्दगमनतया जगदखिलमपि
 तृणायमन्यमानयेव कुत्रचिद्भावन्त्या निर्लज्जयेव कुत्रचित्स्वरतररविकिरण-
 निकरतप्ततया संजातस्मरन्वरयेव स्थपुटिततलसंचारेण प्रनृत्यन्त्या उन्मत्तयेव
 क्षितितले लुठन्त्या उद्गिरद्धवल्फेनया लुठञ्छैवालकचया तरंगवहाश्चमुहुर्धरण्यां
 निपातयन्त्या तारतारं कूजन्त्या मूर्च्छितयेव सततमनुभवन्त्येव मदनावस्या-
 मपि योगिमनोवृत्येव निर्मलया सुरापगया परिवृतं, सिद्धचारणप्रभृतिभिः देव-
 गणैरुपशोभितं तत्रतत्र भयंकरेषु गह्वरेषु सुप्तोत्थितैः कोरकितलोचनैः करतल-
 मुदरदेशं च शश्वदालिह्य अरुणजिह्वापल्लवाग्नेण कृतांगभंगतया दीर्घतरविग्रहैः
 जृम्भावसरे अतितीक्ष्णा दीर्घतराःभयंकराश्चदंष्ट्राः प्रदर्शयद्भिः निर्गत्य च मन्दग-

मनेन विवर्त्यासकृत्कन्धरामाकेकरया दृष्ट्यादर्शदर्श पर्यटद्भिः निर्घोषवाचा-
लितदिगंतराळैः कंठीरवैरतिभयानकं, भिषजभिव दिव्योषधिसनाथं हरमिव
गंगाधरं अर्जुनसुतमिव परिगृहीतोत्तरं चंचुपुटलंभमानमानससंजातकनककमल-
निकरैः उद्धूयमानधवळपक्षपुटतरंगपरंपरैः डयमानैः गगनतलेपि कमलपंडमं-
डितस्य स्वच्छांभःपरिपूरितस्य सरसस्सन्देहमुपजनयद्भिः राजहंसमंडलैः मंडितं
पूर्वापरपारावारयोः कुशलायुयोगमेकदैव कुर्वन्तं महान्तं हिमवन्तं पश्यन्
कैलासमुपेत्य तत्र समास्तीर्णशार्दूलचर्मालंकृते इन्द्रायुधपरिगते शरत्कालांबर-
तलङ्घ्य रजतगिरिशिखरे निपण्णं, ऊर्ध्वमुखावद्धस्य पाटलजटाकलापस्य मध्य-
देशे निवसंत्या शशांककलया अलंकृतशीर्षं, सन्ध्यातपशोणितं चन्द्रकलासना-
थमंबरदेशमिव तुहिनकरकलावल्या शिरःप्रासादारूक्षया कल्पितस्फटिकशि-
लासोपानैरिव भसितत्रिपुण्ड्रकैरलंकृतललाटं, देदीप्यमाननेत्रालंकृतालिकमध्य-
देशं विराजमानदिवाकरांबरमध्यं शारदं दिवसमिव प्रमुर्मम सप्रतीकः करणीय
इति संप्रार्थ्य त्रितीयनेत्राय द्वैधीभूय नमस्कृर्वन्त्या स्मरचापलतयेव भ्रूलतया
विराजमानं, उन्नततासिकं, आकर्णविश्रान्तनयनं विशालश्रवणजाहलंभमानाहि-
रत्नकलापप्रतिबिम्बाभ्यां चुंवनावसरे गिरिजायाः संक्रान्ताधरपल्लवद्युतिभ्यामिव
धवळकपोलाभ्यामुपशोभितं, ईषद्विरचितमन्दहासतया प्रतिबिंबितधवळदन्त-
पंक्तिं प्रालेयबिन्दुदन्तुरं पल्लवमिवाधरपल्लवमुद्रहंतं मरकतमणिभरितधवळकाच
पात्रेणेव विषभरितत्वादतिमेचकेन कंठेनोपशोभमानं भुजान्तरमन्तरेण धृतग-
जचर्मतया प्रतिबिंबिततदमितकान्तिप्रचुरार्धभागया पांडुरकरोटिमालया उपरि
निपत्य क्रीडावसरे निजसुतस्य एकदन्तस्य दन्तसंग्रर्षणजातव्रणकिणस्थपुटितं
अतिविशालं धवळतरं वक्षस्यलं प्रतितरंगप्रतिबिंबितार्धग्रस्तशशांकमालं
अच्छसलिलपूरितं सर इवोद्ब्रहन्तं, मुजंगमावेष्टिततया चन्दनलताशाखां विडं-

वयञ्जिः धृतशंखचक्रवलयतया नारायणपाणिपुंडरीकस्यानुकुर्वञ्जिः दंडधर-
 स्यापि दंडायमानैः गैरीकंडंख च विशदकुसुममालायमानैः दीर्घतरैः पृथुल
 वर्तुलैश्च चतुर्भिः बाहुभिर्विराजमानं, कृष्णाजिनपरिधानं, पुरोविराजमाने
 चक्राकारे स्फटिकशिलाफलके प्रसृमरकिरूणां च लप्रदेशे पांडुररुचियाचनाय
 चरणपरिचर्यामाचरति चंडेतरकिरणत्रिविधं विनिहितचरणयुगलं विडम्बयितु-
 मिव वल्लभं मेचककचकलापकैतवेन यमुनासलिलमपि शिरसा समुद्रहन्त्या
 कालिन्दीतरंगमध्यविलुठता मृणाळेनेव सीमन्तेन विलसन्त्या वदनमवलोक्य
 पुंडरीकशंकया समागतैरिव भ्रमरकैरुपशोभितया मृगमदतिलकपरिमंडितं
 विशालं ललाटमुद्रहन्त्या मेचकलोचनपरिवेषाभ्यामिव श्यामभ्रूलताभ्यां
 अतिमनोहरया तरळतररुचिरमेचकलोचनया सितचंपककोरकसंकाशनासिकया
 सुरतावसरे चाख्यसरोरुहावलोकनाय शंकरकृते विरचितहीरमुकुराभ्यामिव
 कोमलकपोलाभ्यामुपशोभमानया प्रियस्य कलंकहति विहाय दोषाकरं अक-
 लंकमवलंब्य वदनचन्द्रमसमुभयतः सेवामाचरञ्जिः तारानिकरैरिव मणिगण-
 खचिताभरणनिवहैरलंकृताभ्यां निजपतिसमुपदिष्टराममन्त्रपवित्राभ्यां श्रोत्राभ्यां
 विराजमानया कृतमन्दहासतया प्रतिविवितरदनराजि अत्यधिकतया अमृत-
 बिंदुसन्दोहमिव वमन्तमधरपल्लवमुद्रहन्त्या पटीररसचर्चितकंबुकन्धरया अनेक-
 वलिविलुलितसितदुकूलावगुंठितेन तरळतराविरळमुक्ताहारिण स्तनयुगलेन उपरि
 प्रसृमरतरंगपरंपराकुलसुरापगास्रोतसा स्वच्छतरबुद्बुदमालेन हिमगिरिपरिसर-
 विराजमानेन गंडशैल्युगळेनेव भासुरया शारीररुचिनीरतरंगाभ्यामिव दीर्घा-
 भ्यां मुजाभ्यामुपशोभमानया परिधृतधवळदुकूलतया रुचिराभरणतया च
 कौमुदीविशदेन रुचिरतारकाविच्छुरितेन शारदेन सुरसरणिचत्तरेणेव शरीरेण
 विरजमानया प्रणयकलहावसरे प्रणिपततो गंगाधरस्य शिरसि विलसन्त्या

सुरसरिता क्षालितत्वादिव धवळतरेण नूपुरराजिविराजमानेन चरणयुगलेन
विलसन्त्या गिरिजया परिमंडितवामपार्श्वे, पृथुलकुम्भस्थलेन मुहुश्चालित-
कर्णतालनिरस्तकरटतटपर्यटदक्षिणपटलपाटनकुन्तनिभैकदन्तेन मोदकभ्रान्त्या
शशांककलादित्तया शश्वन्नीलकंठमस्तकोपकंठप्रसारितशुंडादंडेन गंडमंडस्य-
न्दमानदानधाराद्विगुणितपरिमळमलयजरसावलीढवक्षःस्थलेन प्रस्रमरामोदमोद
करवादनमोदितहृदयेन अष्टमीशशांकसंकाशमोदकपरिमंडितदक्षिणपाणिपुंडरी-
केन पिचंडिलेन सकलशास्त्रपारदृशना गणाधिपेनपरिष्कृतदक्षिणार्थं अत्युन्न-
ताभ्यां पृथुलतरमूलाभ्यां कलधौतकलशकलितशिखराभ्यां विषाणाभ्यां परि-
ष्कृतोत्तमांगेन तुपारगिरिविशालशिलाफलकानुकरि अतिधवळं अन्तरान्तरा-
घटिताष्टमीशशांकलेखाकाराभरणपंक्तिभिः कनकश्रृङ्खलिकारान्जिभिः मनोहरं
ललाटमुद्रहता उन्नमितभूतरंगपरंपराभिः विराजमानेन असिततारकाभ्यां मेचक
पद्मांचलाभ्यां दरकोरिकिताभ्यां लोचनाभ्यां उपशोभमानेन असितनासि-
कातलेन रोमन्यासक्ततया लंबमानपांडरफेनपिंडपरिमंडितास्यतलेन कलधौत
श्रृंगसहस्रवचालितश्यामरज्जुनियोजितपृथुलकिंकिणीमालालंकृतमांसलविशदतर-
कंठेन लंबमानां वलिविलुलितां सुरापगास्त्रोतस्तरंगमिव विडंबयंतीं सास्नामु-
द्रहता रजतगिरिशिखरसदृशकुदा धवळपट्टवसनपिहितशरीरेण अतिशक्तितया
अतिमांसलतया च स्थपुटितोद्भवेन सरीसृपभोगानुकारिनीलतररोमपुंजमं
जुळाग्रायतवालेन निषण्णेन वृषभवरेण विराजमानपुरोभागं, रजताचलान्तः
प्रतिबिंबिततया द्विगुणितैः पुरहरापदानस्तोत्रजालवाचालितकण्ठैः कोरकित-
करसरोरुहैः प्रमथगणैः परिवृतं, त्रिनेत्रमपि दिगंबरं भूत्यनुलिप्तमपि भिक्षा
मटंतं, पितृवननिवासिनमपि शंकरं, सर्वज्ञमपिपशुपतिं, नीलकंठमपि लालितले-
लिहानकुलं चन्द्रशेखरमपश्यत् ॥

तत्क्षणमेव ज्ञात्वा चन्द्रशेखरः किरीटकोटिघटितपद्मरागारंजितदिग-
तरालैः विविधभूषणभूषितैः दिव्यरूपैः अतिक्रान्तनयनसरणिभिः बृन्दारकबृन्दैः
पुरस्कृतं अवतंसितमन्दारप्रसवमालं कुलिशग्रहणजनितकिणकठिणपाणितलं
सहस्रेशणं समीक्ष्य समन्दस्मितं मधुरवचसा कृत्वा कुशलानुयोगं आगमन
कारणमपृच्छत् ॥

पृष्ठश्च पुरुहूता चारुवन्नवृत्तमुत्तरायामास, तदनु गिरीशो नवांबुदमन्दोह-
श्यामं पुष्करायताक्षं रथांगशंखगदादिदिव्यहेतिजालं कमलाञ्जकृतवक्षःस्थलं
भक्तवत्सलं नारायणं अनुस्मरन्तं ते चारुक्त्रं तपसः कथमिव विवशयितुमी-
शेअहं ईशोऽप्यनिश एव अतः पितामहमुपेत्य तेन सह क्षीरपारावारतीरमाश्रयामः
इत्यभिवाद्य च झडित्यकृद्य रजतगिरिशिखरादपरमिव रजतगिरिं वृषभवरं
समधिष्ठ्य सुरपतिसहवरः शंकरः प्रतस्थे । प्रस्थाय च अतिक्रान्त भुवस्सु
वर्महर्जनस्तपोलोकः तत्र तत्र लब्धसपर्यः होमधूमलताकुलितशिखरतया अन-
वरतमपि जगमिवोद्बहद्भिः पृथुलमुक्ताफलमालातोरणकलिततया धृतस्फटिका-
क्षत्रलयैरिव श्रुतिप्रतिरक्छेन आम्नायमिव अभ्यसद्भिः सुधाधवलितभित्ति-
तया धृतधौतवसनैरिव तगोधननिकरमिव विडम्बयद्भिः अत्युन्नतैः विशदतरैः
भवननिकरैरभिरामं अखिलशास्त्रपारदृश्वभिस्सशरीरं पर्यटद्भिरिव पुण्यनिकरैः
स्त्रीशब्दपराङ्मुखैरपि त्रैद्यनुरागिभिः ध्यानाहारैः द्विजवरत्रजैः परिवृतं अम-
न्दफलसन्द्दोहमारलम्बमानविटपकोटिर्सकउत्रिटपिपटैः उत्फुल्लकमलकलहारपुण्ड-
रीकादिकुसुमपण्डपरिमण्डितसरस्तीरविराजमानराजहंसराजिरावरमणीयैः विविध-
पतत्रिकुलैः दिव्यप्रसूनप्रचुरैः अत्युन्नतहरितदूर्वान्तरितवातायुततिभिः उपवनै-
रतिरमणीयं सरित्पतिमिवान्तर्निहितवाडवं शुक्लक्षत्रशेखरमिव सुधादीधि-

तिध्वलितं विस्मयमुपजनयन्तं सत्यलोकमवलोक्य सुधाहृदामिषिक्त इव प्रसन्न-
मानसः क्रमेण कनककृवाटवदितवातायनसहस्रसंकुलं प्रासादसहस्रोपशोभितं
निखिञ्चनिगमपारद्वयभिः शुक्रशारिकाप्रभृतिभिः शकुनिनिकरैः अब्जयोनि-
विमानीभूतमराळराजलीलासरश्शतैः विचित्रतरपरिमळकुसुमभरितमहीरुहनिव
हैश्चाभिरामारामं मेरुमिव कनकशिखरसहस्रं उपरक्तमार्तीडमंडलमिव केतुपरि-
वृतं नारायणमिव कमलासनालंकृतनाभिं कमलासनविमलालयमविशत् ॥

प्रविश्य च तत्रतत्र निपण्णैः विशदतरवसनपरिष्कृतैः धवळतरपृथुलमु-
क्ताफलमाळालंकृतैः द्वारपालैः दत्ताभ्यनुज्ञः अतिगतसप्तकक्ष्यांतरश्च अधिगत्य
सभाद्वारं कमलासनाय निवेदयितुं अन्तः प्रेक्षयामास द्वारपालम् ॥

तदनु सोप्यनुपालयन् दर्शनावसरं मन्दमुपगम्य प्रणम्य च करकमल-
तल्पमिहितास्यनासातलः सविनयमवनमितोत्तमांगः सपरिवारमागतं ससहस्राक्षं
विरूपाक्षं द्वारस्थितं निवेद्य पितामहाय तेन च दत्ताभ्यनुज्ञः द्वारि स्थितं चतु-
र्मुखदर्शनलालसं पीनाकिनं पाकशासनसनाथं अन्तःप्रावेशयत् ॥

प्रविशति च शंकरे ससंभ्रममुत्थाय कणादप्रभृतयो मुनिजनाः कृतां-
जलिपुटाः मणिवचितं मृदुळतरपद्मोपधानपरिमंडितं प्रजापतिपार्श्वगतं पीठं
प्रदर्शयामासुः ॥

तदनु प्रणिपत्य कमलासनाय समुपविश्य च तत्र शंकरः कृतांजलि-
पुटं सविनयमवनमितोत्तमांगं सुरपतिमन्युपवेशयित्वा पार्श्वेव निखिलमुनि-
गणवन्दितचरणं चतुःकिरीटतरणिं विशालोन्नतरमणीयशंखं भ्रूतरंगकल्लोलाकुलं
ऊर्णवर्तिसंकुलं चंचललोचनं मकरराजिविराजमानं उन्नमितनासिकाद्वीपं रदन-
पङ्क्तिमुक्ताफलदन्तुरं अधरोष्ठविद्रुमलतासनाथं चतुराननमंडलमिंदुमिवोद्वहन्तं

श्रुतिचतुष्टयसदनैः कंठैरुपशोभमानं निगमशाखानुकारिभिः चतुर्भिः भुजै-
र्विराजमानं, स्फटिकाक्षमालिकाकपटेन अन्तःपूर्णवेदवर्णश्रेणिमिव वहिः
प्रकटयदायतं वक्षःस्थलमुद्वहन्तं, चतुराननकमलतया चतुःकरसरोरुहतया च
कमलवनमिवप्रदर्शयन्तं वितानितदुकूलपल्लवस्य परिलंबितपृथुलमुक्ताफलकला-
पस्य समुत्कीर्णकनकमयजारणकरलंबितडोलायमानपरिमलसमाकृष्टदिव्यमधु-
करनिकरमधुररवमुखरितकुसुममालालंकृतस्य नात्युन्नतविचित्रमणिमयस्तम्भस्य
मंठपस्य मध्ये विलसति प्रब्रह्मप्रभापिशंगिते विमलतरदुकूलालंकृते कलधौ-
तमये पीठे निषण्णं, उभयपार्श्वोद्भूयमानकाशकुसुमकेसरसंकाशचामरं पक्षत्यं-
तरितत्रोटिना दीर्घैकाग्रचरणस्थितेन विमानीभूतेन स्वपता राजहंसेन रजतप्र-
तिग्राहेणेव विराजमानपुरोभागं पितामहमवलोक्य व्याहारावसरमनुपालयन्
सविनयमब्रवीत् ॥

विदितमेव खलु भगवतो देवस्य सकलमपि तथापि किकराणां
ईदृशानां अनुगुणमेव हि निवेदनं तथा च कांक्षा मनः प्रबोधयति निवेदनं
यथा च कांक्षा मनः प्रबोधयति निवेदयितुं ॥ भुवि चारुवक्त्रतपसा दग्धकल्प-
मखिलमपि जगत् अतः श्रुतिसुखं सुभगनुतिशतैः समभ्यर्च्य भगवन्तं गरुड-
केतनं विघटयामः तपसस्तं चारुवक्त्रमिति ॥

तत्क्षणमेव धात्रा प्रबोधितः मराळपतिः मुक्ताफलवलयालंकृतां कंधरा-
मुदस्य सरस्वतीमंजीरमंजुशिंजितरमणीयरवः समुद्भूयमानपाण्डरपक्षमंडलः सि-
द्धोऽसि गंतुमिति निगदन्निवाराजतः॥ तदनु तमधिष्ठ्य सुरबलपरिगतः सहस्राक्ष-
विरूपाक्षपरिष्कृतोभयपार्श्वः प्रजापतिः त्वरया निरगात् ॥

गत्वा च पुनरपीमां मथितुमागतस्सुरनिकर इति भयादिव सुदूरमप-
सरन्तं शश्वत्लोलकल्लोलजालैः चोदिततया सनिर्घोषं सामर्प्य युयुत्सया

तटगतं सुरनिकरमभियान्तमिव परस्परं तरंगसंघर्षणपरिस्फुरच्छ्रीधशुरेति
तातेति चाहूयमानं सगरमिव प्रसूतानंतसंतानं कपर्दिनमिव धृतकपर्दं धीवरमि-
वान्तःचंचलमत्स्यजालं वर्षर्तुमिवघनतरंगवृष्टिशीकरदुर्दिनीकृतं मूर्छितमिवोद्विर-
द्धवळफेनं राजसदनमिवान्तर्निहितमहीभृत्कुलं विलासिनीहृदयमिव चन्द्रोदय-
दर्शनानन्दतुंदिलं वसुदेवमिव विभुजनकं शिशुमतीस्तनमिव क्षीरपूरितं बालक-
मिव सततचंचलं तरुणमिव गभीरतरं स्थविरमिव वलितरंगाकुलं नारायणमिव
धृतावर्तचक्रं सततविद्रुममपि प्रसूतकल्पद्रुमं प्रह्लादजनकमपि माधवोपलालितं
कृष्णाक्रान्तमपि सुधाधवळं महारत्नसंचयमपि दरिद्रमिव बहिःप्रकटितवराटि-
काशुक्तिशंखमालं नितान्तजलजन्तुसन्तताकुलितान्तःप्रदेशं अपारं क्षीरपा-
रावारमद्राक्षीत् ॥

दृष्ट्वा च दिगन्तरप्रसृमरकिरीटकोटिघटितपद्मरागारुणकिरणद्विगुणित-
शोणिमभिः पाणिपल्लवैः मूर्तिमद्भिरुन्मस्तकानुरागैरिव कृतांजलिपुटाः
भक्तिसुमाश्लिष्टान्तरंगाः निश्चलगात्रयष्टयः सर्वेपितामहप्रमुखाः सुरनिकराः
इत्थमस्ताविषुः ॥

(दं) देव जय जय भगवन् संसाररोगापहारातिधीर त्रयीदिव्यसंजीव-
नोद्धारणायातिकल्लोलमालाकुलीभूतरत्नाकरान्तः परिभ्रान्तलक्ष्मीविशालाक्षि-
संकाशकाय प्रकाश प्रकाशीकृताशामुखाश्चर्यवैशमीकृतांडप्रजातप्रकांडावतार
कर्मत्वमाश्रित्यचात्यायतोत्तानपृष्ठप्रदेशोदमन्यानशैल अतिसंभ्रान्तिसंजातपीयू-
षभागेप्रतार्येन्द्रशत्रूंश्चगांभीर्यं सौन्दर्यसंपूर्णपूणेन्दुवक्त्रावतारेण च आवर्तमध्या
दुपारूढलक्ष्म्या तटिन्मिश्रवर्षर्तुजीमूतसंकाशबाहान्तराल महासिन्धुमग्नस्थिरा-
मंडलोद्धारकालप्रलोलस्फुरद्दीर्घघोणातिनिर्धोषसंघूर्णिताशेषलोक शाताग्रहस्तो
द्भवोद्भिन्नदैत्येन्द्रवक्षःस्थलोद्गीर्णरक्तच्छटास्वादमोदोद्गमनादभीताष्टदिग्दंतिसंचा-

लितोदंडकुंभाग्रसंस्तविश्वंभरामंडल सर्वावतारेण लेखेशनिघ्नप्रनष्टत्रिलोकी-
मधीनां विधातुं महाधर्मचित्ताद्वलीशात् गृहीत्वा त्रिपादैकमेवस्थलीं पादपद्म-
त्रयाक्रान्तलोक कठारेण शश्वद्विद्वार्य क्षमानेतृवर्गोत्तमांगान्सतीव क्रुधानेकधा-
निस्सरद्रक्तधाराप्रवान्तरुणिम्लातिभीमेन संवर्तसंजातसन्ध्यायमानं मुदा काल-
मालोक्य भीमादहासेन नृत्यप्रवृत्तेन कृत्यंशुकेनाशुसंश्लाघ्यमानातिभीमाकृते
राम दशाशाप्रशांतीकृताशेषकाशत्पलाशेशपीडातपोदंडकोदंडदेवेश कांडासना-
श्लिष्टसीतातटिद्वल्लिकान्तातिनीलात्रिरामोल्लसद्रामजीमूत निजास्येन्दुसंदर्शना-
धीनगोपांगनाश्लेषपीन स्तनाभोगदीप्रार्द्रमीनांकितोरस्थल प्रदेहि प्रदेह्यद्य संद-
र्शनं ते नमस्तुभ्यमिति स्तुत्वा च बहुधा भक्तिसमासक्तस्वांतः सुरगणः
क्षणमिव इन्दिरेशसुन्दरदिव्यमूर्तिमनुध्यायन् निभृतगात्रयष्टिरभवत् ॥

तत्क्षणमेव सहस्रकिरणसहस्रसंकाशं शून्यीकृतनिखिलदिक्चक्रं विबुध-
निकरं परस्परस्पर्शानुमेयं उदतिष्ठत् क्षीरोदोदात्किमपि तेजः ॥

उत्थाय च अवगतं भवदागमननिदानं गच्छन्तु भवन्तः निवारया-
म्यद्यैव वरप्रदानेन तस्य नरपतिपुत्रस्य तपोवेगमित्युक्त्वा अन्तर्हितमभवत् ॥
श्रुत्वाच कर्णाभ्यर्णविकीर्णमुधाशीकरं मधुरतरंगभीरं भगवतो भाषितं अमन्दा-
नन्दतुंदिलाःसर्वेपि सुरनिकराः निजवासभूमिमयासिषुः ॥

अथ पुंडरीकाक्षः पक्षिपतिमधिस्थ त्वरयोज्ज्वलितबाहुयुगलं कृतांजलि-
पुटं तपोनलज्वालाभिरिव पाटलजटाभिः अतिगहनशीर्षनिमीलितनयनयुगलं
अनवरतमपि परिस्फुरदधरोष्ठं अतिकृशतनुं वल्कलपरिधानं दक्षिणोस्तलविनि-
हितवामचरणक्रमलतलं क्षितितलनिक्षिप्तदक्षिणप्रपदं वैश्वानरमिव समुज्ज्वलंतं
भुजगपतिमिव वाताशनं दिवाकरमिव द्विजव्रजसेवितं पशुपतिमिवाहिततिस-
मावेष्टितविग्रहं हिमशैलप्रान्तमिव हुंसधवलमानसं तंचारुक्त्रमद्राक्षीत् ॥

दृष्ट्वा चानुकंपया तात चारुवक्त्र प्रसन्नं पश्य मामेनं तन्निवेदय
यदभिमंतं दित्सुरस्सीत्यब्रवीत् श्रुत्वा च घनरवगंभीरां मनोहरां गिरं हर्षोत्फु-
ल्लनयनपुंडरीकः सोपि नरपतिसुतः मकुटमकरकुंडलप्रैवेयकहारकेयूरकटक-
पुरादिदिव्यमंडनपरिमंडितं सवर्णतया प्रीत्या शिरस्याघ्राय अंसास्फालनमाच-
रंतीभिः कादंबिनीभिरिव भुजशिरसि लंबमानाभिः कुटिलतरकचमालाभिः
अलंकृतोत्तमांगं अलिकतलसौन्दर्यदिदृक्षया वक्षःस्थलस्थितायाः लज्जया
स्तोकमिव उन्नमितवदनकमलायाः कमलायाः कटाक्षकान्तिलेखयेव दिव्यमृग-
मदतिलकलेखया अलंकृतं, अष्टमीशशांकसंकाशं ललाटफलकमुद्वहन्तं, प्रहृभा-
वेन सूर्याचन्द्रमसोरपि धुरि स्थितिमभिलषन्तीभ्यां तनुभ्यां तिमिरपंक्तिभ्या-
मिव नीलाभ्यां भ्रूलताभ्यां उपशोभमानं तिरस्कुर्वद्भ्यां पुंडरीकमीननिकरान्
सौन्दर्यमिव वमद्भ्यां कलणारसमिव संकिरद्भ्यां क्षीरपारावारे नीलमेघश्यामोऽ
यमेव पांडरतरकुंडलिपतिमंडलमधिसेत इति धवलतरतारकामध्यविलसत्कृष्ण
कनीनिकाकैतवेन शेषशायिनं नारायणमिव प्रदर्शयद्भ्यां द्विवाकरनिशाकररू-
पाभ्यां आकर्णविश्रांतभ्यां भक्तजनहृदयहरिणनिकराणां वागुरायमानाभ्यां
नयनाभ्यां विराजमानं, उन्नमितदिव्यनासिकं, मकरकुंडलभारासहतया अधःप-
तनभयादिव अवलंबितस्कन्धाभ्यां भक्तजनगानश्रवणकुतुकाभ्यां श्रवणपुटाभ्यां
विलसंतं, प्रतिबिंबितकर्णावतंसाभ्यां मरकतफलकानुकारिभ्यां कोमलतराभ्यां
कपोलफलकाभ्यामुपशोभमानं, कृतमन्दहासतया पुरानुभूतं दुग्धापहरणनिरतं
कृष्णबाल्यमिव प्रदर्शयंतं, प्रतिबिंबितरदनराजिकैतवेन अधरपल्लवमुद्वहन्तं, वन-
मालाश्लिष्टकंबुकुण्डं, प्रसारितकरेण प्रकटितरागेण भगिन्याः कमलायाः कुशलानु-
योगमिव श्रोतुमागतेन चन्द्रमंडलेन क्रौस्तुभेन कौस्तुभरश्मिनियंत्रितयेव निश्च-
लया सुवर्णवर्णया दारिद्र्यदुस्तरवनगहनस्य दवज्ज्वलनज्वालाया लक्ष्म्या च
समालिंगितवक्षःस्थलं, अधिकतरापीतपौंड्रकवासुदेवशिशुपालादिदुष्टजनकंठबाण

11-10-1944

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

11

